

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

עומרי לוי ז"ל

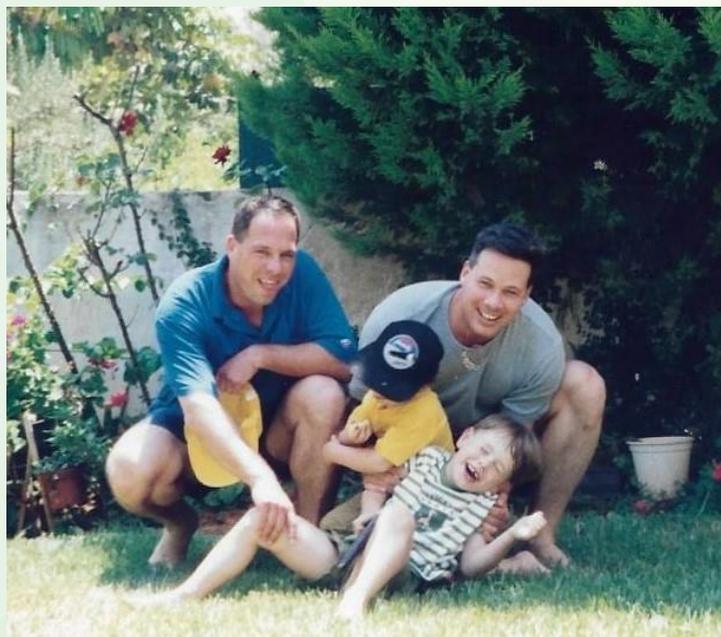
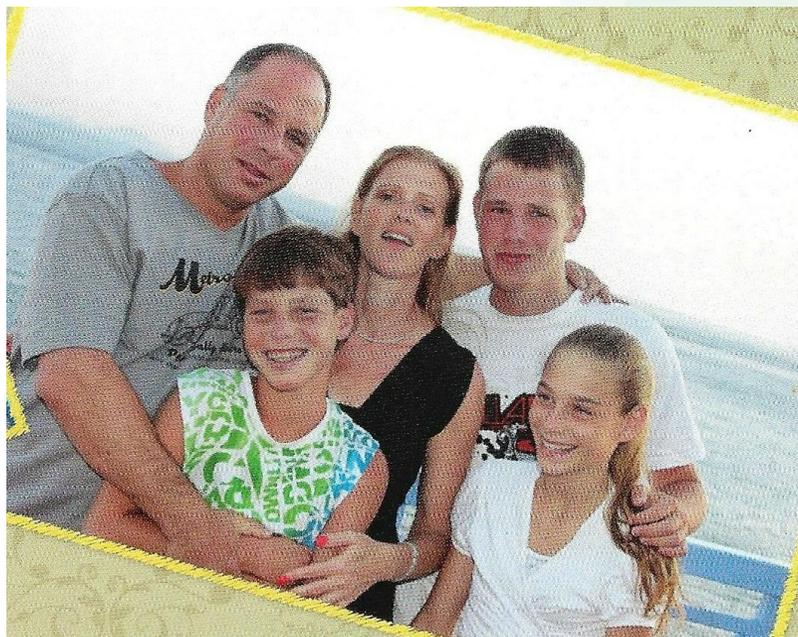
עומרי נולד בכפר סבא, בבית חולים "מאיר", ביום כ"ט בשבט תשנ"ו (18.2.1996).
בן בכור לאפרת ונועם, ואח לתאומים: רועי ויובל.
כשהיה עומרי בן שנה עברה המשפחה למושב שדי חמד הסמוך לכפר סבא.
עומרי גדל והתחנך במושב, למד בבית הספר האזורי "בית חינוך ירקון".

על הילד שהיה

עומרי היה טיפוס ספורטיבי, שיחק כדורסל, היה פעיל בתנועת הנוער והיה המגנט שתמיד מאגד את חבריו.

גיל ההתבגרות

מעט לפני גיל 16, נפטר אביו, נועם, מדום לב בעת שטייל עם הכלבה בשבילי המושב. השכנים סיפרו: "לאחר מות האב עומרי היה עמוד התווך של המשפחה... התאומים ממש העריצו אותו, ראו בו דמות אב, הוא היה כתף תומכת וחזקה לאימו, אפרת". האח רועי סיפר: "אני זוכר את עומרי כאח טוב, במיוחד אחרי שאבא נפטר, אז הוא תפס את המקום שלו. הוא היה גם אח וגם אבא".

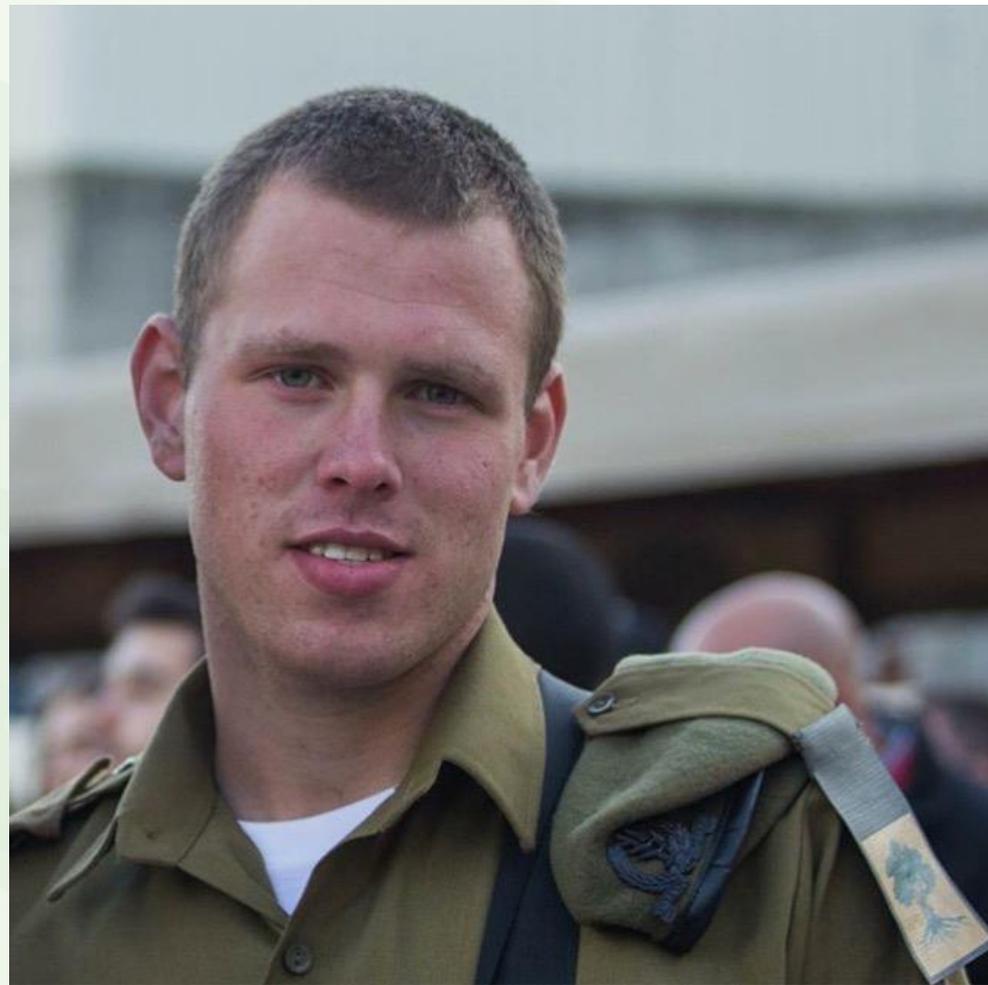

הגיוס לצה"ל

עומרי התגייס לצבא ב-16 בנובמבר 2014. הוא שירת בגדוד ברק (12) של חטיבת גולני כלוחם. זאב פתאל סיפר: "עומרי, למרות שסבל מבעיות גב התעקש להתגייס לגולני. היה לו חשוב להתגייס לקרבי. אביו היה דמות מאוד משמעותית בחייו, מפקד פלוגה (מ"פ) במילואים, בצנחנים ועומרי הלך בדרכו, בחר להתגייס לקרבי והיה מאוד מאוד גאה בכך". לאימו אמר עומרי: "אני לא מורעל ולא מת על הצבא כמו אבא, לכן גם לא אהיה קצין, אבל אני צריך לשרת שלוש שנים, אז רק בקרבי ורק בגולני".

השירות הצבאי

סרן תומר גרינברג, מפקד הפלוגה של עומרי העיד: "בשגרה הוא היה בנאדם שקט ומופנם. הגדולה שלו הייתה מתפרצת ברגעים הקשים במסלול. בשבוע המלחמה ובשטח הוא תמיד הסכים לקחת את החפצים הכבדים שאף אחד לא התנדב לשאת. תמיד היה לו משהו כבד על הגב. הוא היה החבר שאתה רוצה שיהיה לידך בשדה הקרב".

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

ערב נפילתו, עומרי נמנה עם כוחות התגבור שהוקפצו מאימון לאוגדת עזה כדי להתמודד עם הפרות הסדר של הפלסטינים.

עומרי היה בתחנה המרכזית בבאר שבע בדרכו מרופא חזרה אל הבסיס בנחל עוז, סמוך לרצועת עזה. מחבל חמוש באקדח ובסכין ירה לעברו והרגו ולאחר מכן לקח ממנו את נשקו והמשיך לירות לעבר אנשים נוספים שהיו בתחנה. באירוע נרצח גם עובד זר שהיה במקום ונפצעו חיילים ואזרחים נוספים.

מועד הנפילה

רב-טוראי עומרי נפל בפיגוע חבלני בבאר שבע ביום ראשון בערב, ו' בחשוון תשע"ו
(18.10.2015).

בן תשע עשרה בנופלו. עומרי הובא למנוחות בבית העלמין בשדי חמד, לצד אביו. הותיר
אחריו אם, אח ואחות.

עומרי הועלה לדרגת סמל לאחר נפילתו.

הספדים

ירדן, בת דודה של עומרי, ספדה: "עכשיו בוודאות אני מאמינה בעולם הבא! אחרת מה הסיבה שהוא לקח אותך ואת אבא ואת יונתן זכרונם לברכה... אני מקווה שהם עוטפים אותך בחיבוקים אין ספור ושהכינו לך ארוחה חמה ושעכשיו אתה מרגיש אהוב. אני לא מפסיקה לבכות עליך, כזה מלאך!"

ספד לעומרי חברו, בן דוד: "אנחנו הולכים ואתה נשאר שם. צנוע כפי שהיית תמיד...
לנצח אזכור אותך אחי".

הספדים

ביוני 2016 כתבה יובל, אחותו של עומרי, בפייסבוק: "אני מסתכלת על מקום יפיפה, חופיה של מקסיקו / שם החול כל כך לבן וחלק שאפשר לשקוע בתוכו / שם הגלים גדולים ומתנפצים בשקט / שם הים שקוף בגווני כחול שמתואמים לשמים כאילו נועדו להשלים אחד את השני / שם אפשר לשבת שעות על המזח מבלי להרגיש / שם הרוח סוחפת / שם אנשים רגועים ושלווים נטולי דאגות / שם משפחות מתחבקות, זוגות מתנשקים, חברות צוחקות. / אני מסתכלת על האנשים האלו נטולי הדאגות, אלה שלא איבדו אח ולא איבדו אבא, אלה שמאושרים באמת ובתמים מבפנים / ובאותה נשימה שנצבט לי הלב / אני גם מאושרת להסתכל על אנשים אלו, הם מחדירים בי תקווה, מזכירים לי ימים שקטים ושלווים / בהם היינו מתחבקים חמישה אנשים / בהם הייתי מאושרת באמת ובתמים מבפנים, בדיוק כמוהם / בהם היו לכולנו תקווה ועתיד / בהם לא הייתי צריכה להביט למעלה, על השמים מעל חופיה של מקסיקו ולקוות / שגם הם מלמעלה מביטים בי".

חברו לנשק רב-טוראי דן שטרית סיפר: "במשך שמונה חודשים הוא ישן מעלי... זה היה התפקיד שלי להעיר אותו. תמיד היה לו קשה לקום ואני הייתי משקשק לו את המיטה. עומרי הקפיד למצוא מקומות מהם יוכל לשאוב כוח ותמיד היה מחויך. בתחילת ההכשרה בשבוע של השמירות בבסיס סיפרנו אחד לשני על החיים שלנו. הוא סיפר לי על אביו שנפטר ואני שיתפתי אותו בעלייה שלי לארץ. מאז אותו לילה, בכל פעם שהיה לו קשה ושאלתי אותו איך הוא מתמודד הוא ענה לי: 'אני רואה אנשים כמוך שהגיעו לצה"ל למרות שאין להם פה כלום וזה נותן לי רצון להמשיך'".

על המצבה כתבה המשפחה: "בעולמנו השארת חותם ונגעת בכולנו. בשבילנו תישאר תמיד 'מלך העולם'".

באוקטובר 2016, במלאת שנה לנפילת עומרי, הוקמה לזכרו אנדרטה ובה ציור שלו הולך בשביל ישראל. האנדרטה הוקמה בסמוך לאנדרטת הזיכרון לחללי המושב, אשר ניצבת במרכז שדי חמד. כן הוקמה "זולה" - פינת ישיבה הסמוכה לקברו.

אחיו, רועי ויובל החליטו להמשיך את דרכו של עומרי, להתגייס לגולני. רועי סיפר: "יש לי רצון להמשיך את הדרך של אחי. אני לא אהיה קרבי, אבל אני רוצה להתגייס לגולני כדי להמשיך אותו. עומרי אהב את גולני, הוא היה מתגאה בשם של גולני. אני רוצה להיות במקום שהוא אהב ולחוות את זה בעצמי". ויובל סיפרה: "אני רוצה להיות חלק מגולני, להיות במקומות שעומרי היה בהם".

האחים התאומים של עומרי ז"ל: "רוצים להתגייס בעקבותיו לגולני"

צחי דבוש

עומרי לוי ז"ל

שנה וחצי אחרי שאיבדו את אחיהם הגדול, סמל עור-מרי לוי ז"ל, שנרצח בסינוע בתחנה המרכזית בבאר-שבע, אחיו התאומים, רועי ויובל, רוצים גם הם להתגייס לגולני.

כשהיו בני 12 איבדו רועי ויובל לוי את אביהם שנפטר מדום לב. מאז היה עבורם האח הגדול עומרי, המבוגר מהם בארבע שנים, מעין רמות אב. אבל שלוש שנים אחר כך, בדיוק לפני שנה וחצי, נרצח עומרי, לוחם גולני, בעת שהיה בדרכו לבסיסו בנחל עוז. בן 19 שנים היה.

"בהתחלה לא הצלחנו להאמין", מספרת יובל. "אמרתי לעצמי: זה לא יכול לקרות פעמיים". ורועי מוסיף: "אני זוכר את עומרי כאח טוב, במיוחד אחרי שאבא נפטר, אז הוא תפס את המקום שלו. הוא היה גם אח וגם אבא. המוות של עומרי היה קשה לנו מאוד. אחרי שאבא מת היו לנו

שנים קשות מאוד, ודווקא זו הייתה שנה מאוד טובה שבה כל אחד נכנס למקום שלו – ופתאום הגיעה הבשורה שאח שלי מת. זו הייתה מכה קשה".

היום רועי ויובל בני 17 ומתחילים לחשוב מה יעשו בצבא. אביהם היה מ"פ בצנחנים והרוד סא"ל במיל'. אחיהם עומרי בחר להתגייס לגולני. "לעומרי היה פרופיל 82 בגלל בעיות בגב, אבל הוא מאוד רצה להתגייס לגולני", מספרת יובל, "ואם עומרי רצה משהו הוא היה הולך עד הסוף, הוא היה עקשן".

"יש לי רצון להמשיך את הדרך של אח שלי", אומר רועי. "אני לא אהיה קרבי, אבל אני רוצה להתגייס לגולני כדי להמשיך אותו. עומרי אהב את גולני, הוא היה מתגאה בשם של גולני. אני רוצה להיות במקום שהוא אהב ולחיות את זה בעצמי". גם יובל רוצה להתגייס לגולני. "אני רוצה להיות חלק מגולני, להיות במקומות שעומרי היה בהם. אם הוא היה כאן הוא היה אומר לי לעשות מה שאני מרגישה".

צילום: דנה קופל

הנצחה

בני משפחתו של עומרי הנציחו אותו באמצעות קרקוע משותף שקרקעו על גופם.
"עשינו קרקוע של אק"ג בשילוב עם שמו, גם כי הוא הלב שלנו וגם כי שם משפחתו
הוא לוי", סיפרה ירדן פרנבוך, בת דודתו. חבריו קרקעו את "העץ של גולני" לזכרו.

ירדן, בת הדודה שלו, גם הקימה את האתר בפייסבוק "עומרי לוי - הלב של כולנו", בו רבים כותבים פוסטים לזכרו ומוצג אלבום של תמונות מחייו והנצחות שנעשו.

<https://www.facebook.com/omrilevymemorypage/>

מזמינים אתכם לרשום כמה מיילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

